

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 419

01.09.2020 г.

Град Пазарджик

Районен съд – Пазарджик

X Наказателен състав

На 01.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:

Таня П. Петкова

като разгледа докладваното от Таня П. Петкова Наказателно дело частен характер № 20205220201246 по описа за 2020 година

установи:

Наказателното производство от частен характер е образувано по постъпилата в Районен съд- Пазарджик на 28.08.2020 г. тъжба от Г. И. Я. от с. Л., обл. Пазарджишка против И. И. С. от гр. Пазарджик на осн. чл.175 ал.1 от НК за престъпление по чл.170 ал.4 от НК.

След запознаване с депозираната тъжба, съдът намира, че не са налице основания за разглеждане на делото в открито съдебно заседание по следните съображения:

В тъжбата се сочи, че тъжителят е закупил от ДСИ при РС- Пазарджик като купувач на публична продан по изп. дело ПИ, находящ се в гр. Пазарджик на ул. „З.“ № *, ведно с построена в него двуетажна масивна жилищна сграда. В съседство с този имот, на същата улица на №1 се намирал производствен имот, стопанисван от „И“ ООД с управител И.С. На 2*.01.2020 г. бил извършен въвод, с който тъжителят бил въведен във в имота от ДСИ, като от същия били отстранени предишните собственици- И.И.С. и М.Р. С (съответно баща и майка на лицето срещу което е подадена тъжбата- бел. моя). Преди въвода в имота освен посочените съпрузи живеели и техните деца. На 20.07.2020 г. майката на тъжителя установила, че в имота на сина й са се настанили да живеят И.С. и двете му дъщери и доведеният му син. С оглед на това тъжителят поискал повторен въвод от ДСИ срещу И.С, който бил насрочен за *1.07.2020 г. На 27.07.2020 г. И.С подала молба до ДСИ, в която заявила, че от 01.07.2020 г. е завладяла имота, в който е въведен частния тъжител и била едноличен владеец на къщата поради което ДСИ не

можел да извърши въвод нито срещу баща ѝ, нито срещу нея. На *1.07.2020 г. частния тъжител, знаейки за заявеното от И.С чрез нотуриус ѝ връчил нотариална покана да напусне имота му. След като се запознала с поканата С отказала да я подпише. ДСИ отказъл да извърши въвода, като в съставения от него протокол вписал изявлението на С, че тя завладяла имота, защото бил отключен, като ДСИ констатирал, че на входната врата на имота липсвал патрон. На 008.2020 г. частния тъжител чрез неговата майка, предприел действия по опазване на имота, като поставил телена ограда между неговия имот и този на дружество „И“ стопанисвано от И.С, както и патрон на входната врата. На 0*.08.2020 г. от майката на тъжителя било установено, че патронът на входната врата бил блокиран и не работел. Впоследствие след свалянето му от ключар се установило, че в него е поставено секундно лепило. Поради тази причина бил поставен нов патрон на входната врата. За случилото се бил подаден сигнал на телефон 112 и пред отзовалия се полицейски екип и майката на тъжителя, И.С заявила, че тя живее в имота и нямало да го напусне доброволно. Майката на тъжителя отново поканила С да напусне имота, но тя отказала да стори това и продължавала да го обитава. На 18.08.2020 г. тъжителят установил, че входната врата на имота му е запряна по някакъв начин от вътрешната страна и не може да се отвори, въпреки че патронът работел.

При така изложените факти и обстоятелства частният тъжител Я. е предал на съд И.С за извършено от нея престъпление по чл.170 ал.4 от НК, тъй като въпреки отправените ѝ покани да напусне имота му, е продължила да живее в същия.

Съдът обаче намира, че с изложената в тъжбата фактология се изнасят твърдения за евентуално извършено от И.С престъпление от общ характер и по-конкретно самоуправство по смисъла на чл.323 ал.1 от НК, независимо от дадената от тъжителя правна квалификация по чл.170 ал.4 от НК, която принципно не е длъжен да дава и която съдът намира за неправилна. Съдебната практика е константна в смисъл, че следва да се преценяват фактите, очертаващи съответната престъпна дейтелност на извършителя, а не как те са били интерпретирани и квалифицирани от тъжителя. Описаните в тъжбата действия на И С, а именно това, че самоволно, не по установения от закона ред е осъществила едно оспорвано от тъжителя свое действително

право на собственост върху процесния имот, като е завладяла същия без правно основание и претендира правото на собственост върху имот-собственост на тъжителя, придобит от него по установения законов ред. Поканена да възстанови първоначалното фактическо положение, като напусне имота и той остане във владение на неговия собственик (частния тъжител), С. е отказала да стори това, като същевременно с действия (блокиране на патрон на входната врата и блокиране на самата входна врата) е попречила на собственика на имота- тъжителя Я. да ползва същия.

Всичко това сочи на данни за евентуално извършено самоуправство в хипотезата на чл.323 ал.1 от НК, което престъпление обаче е от общ характер и компетентна както родово, така и местно, да разследва посоченото деяние е РП- Пазарджик. Тези факти и обстоятелства не разкриват състав на престъпление по чл.170 ал.4 от НК Вярно е, че И С. е била поканена да напусне имота на частния тъжител и е отказала да стори това, но от тъжбата става категорично ясно, че тя се е намирала (пребивава) в имота неправомерно, т.е. не е била поканена от самия тъжител в жилището и впоследствие след поканата му да го напусне е отказала да стори това. За престъплението по чл.170 ал.4 от НК според правната доктрина законът изисква деецът да обитава жилището на правомерно основание. В този смисъл е и практиката на ВС, обективирана в Решение № 537/1992 г. по н.д. № 531/1992 г. на I н.о., което не е загубило своята сила и значение и до днес.

При това положение са налице основанията на чл.287 ал.7 от НПК за прекратяване на съдебното производство и изпращане делото на прокурора. Вярно е, че за приложението на последната правна норма е необходимо описаните по-горе обстоятелства да бъдат установени в хода на съдебното следствие и едва тогава, след като съдът констатира, че престъплението, за което е сезиран с частна тъжба е от общ характер, да прекрати частното производство и да изпрати делото на прокуратурата.

В настоящия случай обаче тези обстоятелства са станали известни на съда още с депозираната жалба, което го поставя пред тази хипотеза без да развива съдебно следствие по настоящото дело, да прекрати съдебното производство и да изпрати делото на прокурора. Освен това в практиката си ВКС изрично посочва, че първото задължение на съдията-докладчик е да

провери подсъдно ли е делото на съда и в случай, че констатира, че не му е подсъдно, то следва да намери приложение разпоредбата на чл.247а ал.3 от НПК.

Така мотивиран и на основание чл.247а ал.3 вр. чл.42 ал.3 във вр. с ал.1 от НПК, РС- Пазарджик в настоящия състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НЧХД № 1246/2020 г. по описа на Районен съд Пазарджик и **ИЗПРАЩА** делото на Районна прокуратура Пазарджик по компетентност.

Определението е окончателно.

Препис от определението да се изпрати на тъжителя, за сведение.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____